

11-а рота, която вънъ отъ огъня отъ фронта се обстрелваше и въ флангъ отъ дола откъмъ к. 2368, гдето се бѣха явила две неприятелски роти. Въ този бой бѣ раненъ командирътъ на дружината майоръ Спасовъ и го замѣсти командирътъ на 4-а рота поручикъ Юрдановъ.

Нашата малочислена артилерия презъ деня прояви слаба дейность, защото пестѣше снарядитѣ. Това се отрази зле на духа на войницитѣ, които чувствуваха безсилието на нашата артилерия и, при все това, се държаха юнашки на позицията. Когато полковникъ Христовъ обиколи войницитѣ на позицията, тѣ го питаха где е тѣхната артилерия и защо не ги защитава. „Не се боимъ, казваха тѣ, отъ врага и сме готови всѣкога да го срещнемъ и кръстосаме остритѣ си ножове съ него, но срещу неговитѣ машини ние сме безсилни“. Съ стиснати здраво пушки въ ржце нашитѣ храбреци очакваха врага и умираха на поста си. Но врагътъ бѣ благоразуменъ: той не атакуваше съ открита сила преди мощната му и многочислена артилерия, богато снабдявана отъ генералъ Сарай съ снаряди, да бѣ разчистила пътя на пехотата.

Презъ цѣлия денъ съ малки прекъсвания врагътъ поддържаше артилерийски огънь по разположението на 1-а дружина на к. 2368 1-а рота настѣпи, за да завладѣе Плоската чука, обаче, срещната съ силенъ огънь, бѣ принудена да се върне въ окопитѣ си. Въ 10 часа противникътъ настѣпи срещу дружината съ значителни сили, но бѣ отблъснатъ съ огънь. Положението на дружината бѣ тежко. Отъ Острата чука, гдето противникътъ бѣ поставилъ планинска артилерия и картечници, обстрелваше въ флангъ и тилъ ротитѣ на 1-а дружина.

Презъ деня бѣ забелязана дълга неприятелска колона да се спуща отъ Седлото къмъ в. Борисъ. На 14 командирътъ на Дринската дивизия изпрати за атаката на Каймакчаланъ и 17-и полкъ съ една батарея. Забелязаната колона по всѣка вѣроятность е била 17-и полкъ.

Огънятъ на сръбската артилерия презъ този денъ бѣ много силенъ. Той започна отъ 6 часа и съ малки паузи продължи презъ цѣлия денъ, като се масираше ту по в. Борисъ, ту по к. 2368. Най-силно напрежение достигна въ 13 и 15:30 часа, когато се обърна въ барабаненъ, а къмъ 18:30 се прекрати. Врагътъ хвърли повече отъ 10,000 снаряди, при това една значителна часть по телената мрежа, за да я разруши.

Вечерътъ командирътъ на полка заповѣда 13-а рота да смѣни 11-а, която бѣ много пострадала, и последната стана въ полкова поддръжка. Маневрениитѣ войски на бригадата останаха на мѣстото си.

Презъ този денъ се отличиха: майоръ Спасовъ, който съ умѣстнитѣ си разпореждания отби четири неприятелски атаки и, макаръ и контузенъ, остана на поста си, догдето не бѣ тежко раненъ. Командирътъ на 11-а рота подпоручикъ Недевъ Димитъръ и командиритѣ на взводоветѣ отъ 10-а рота подпоручикъ Х. Жечевъ и старши подофицеръ Китайковъ.

Загуби: офицери ранени: майоръ Спасовъ, подпоручикъ Недевъ Димитъръ, подпоручикъ Х. Жечевъ, подпоручикъ Димитровъ Василь; контузени: поручикъ Пильоровъ Георги и офицерскиятъ кандидатъ Чавдаровъ.